ज्येष्ठ *u.* **ज्येष्ठ** (*Superl.*) *dass.*; vorzüglicher als (*Abl.*), der älteste. *m.* d. ä. Bruder; *f.* **ज्येष्ठा** die älteste Ehegattin; *n.* das Oberste, Haupt, *auch adv.* **ज्येष्ठम्** am meisten, sehr.

ज्येष्ठतम (*Superl. zum vor.*) der allererste.

ज्येष्ठतर (*Compar. zu* **ज्येष्ठ**) der ältere *o.* älteste; *f.* **आ** (*auch* **°तरिका**) eine ältere Frau, eine Alte, Duenna.

ज्येष्ठता *f.*, **°त्व** *n.* höheres Alter, Vorrang, Erstgeburtsrecht.

ज्येष्ठबन्धु *m.* Familienhaupt.

ज्येष्ठराज् *m.* Oberherr.

ज्येष्ठवयस् älter als (—°).

ज्येष्ठवृत्ति sich wie ein ältester Bruder betragend.

ज्यैष्ठ *m. N. eines Sommermonats*; *f.* **ई** *des Vollmondstages in dems.*

ज्यैष्ठ्य *n.* das höchste Alter, Vorrang, Erstgeburtsrecht.

ज्योक् *Adv.* schon *o.* noch lange.

ज्योतिर्ज्ञ *m.* ein Sternkundiger, Astronom.

ज्योतिर्मय aus Licht bestehend.

ज्योतिर्विद् *m.* = **ज्योतिर्ज्ञ**.

ज्योतिर्विदाभरण *n. T. eines Werkes.*

ज्योतिःशास्त्र *n.* die Sternkunde, Astronomie.

ज्योतिष *n. dass.*

ज्योतिष्कृत् Licht schaffend.

ज्योतिष्मन्त् lichtvoll, leuchtend, himmlisch; *m.* die Sonne, *Mannsname.*

ज्योतिःष्टोम *m.* eine best. Somafeier.

ज्योतिस् *n.* Licht (*vielf. übertr.*), Helle, Glanz; Augenlicht; die Lichtwelt. *Pl.* die Gestirne; *Du.* Sonne u. Mond.

ज्योतीरथ auf dem Lichte fahrend (*Bein. der Götter.*

ज्यौत्स्ना *f.* mondhelle Nacht, Mondschein.

ज्यौत्स्निका *f. Frauenname.**

ज्यौत्स्न *m.* die lichte Monatshälfte.

ज्रभ्, **ज्रंभते** (**°ति**) den Mund öffnen, gähnen, klaffen, sich öffnen, aufblühen, schwellen, sich ausbreiten, sich erheben. *p.p.* **ज्रंभित**. *Caus.* **ज्रंभयति** gähnen machen. *Intens.* **जरीज्रभते** sich weit ausbreiten. **उद्** sich öffnen, ausbreiten, sich erheben. **समुद्** *dass.* **वि** den Mund aufsperren, gähnen, aufblühen, sich entfalten, sich erheben, erklingen. *p.p.* **विज्रंभित** *s. bes.*

ज्रयस् *n.* Strecke, Fläche, Raum.

ज्रि, **ज्रयति** *mit* **उप** hingehen zu.

ज्वर्, **ज्वरति** heifs sein, fiebern. *Caus.* **ज्वरयति** in Fieber versetzen. **सम्** sich betrüben.

ज्वर *m.* Fieber, Glut, Hitze, Schmerz.

ज्वरि *das Caus. von* **ज्वर्** (*g.*).

ज्वरित *u.* **ज्वरिन्** fieberkrank.

ज्वल्, **ज्वलति** (**°ते**) brennen, flammen, glühen, leuchten. *p.p.* **ज्वलित** flammend, leuchtend; *s. auch bes.* — *Caus.* **ज्वलयति** *u.* **ज्वालयति** entzünden, erleuchten; *p.p.* **ज्वालित**. *Intens.* **जाज्वलीति** *u.* **जाज्वल्यते** stark flammen *o.* leuchten; *p.p.* **जाज्वलित**. — **अभि** leuchten. **उद्** auf-, herausflammen. **प्र** aufflammen, aufleuchten; *p.p.* **प्रज्वलित** brennend, leuchtend; *Caus.* **प्रज्वालयति** anzünden. **सम्** flammen; *Caus.* **संज्वालयति** anzünden.

ज्वल *m.* Flamme.

ज्वलन brennend. *m.* Feuer (*auch* **ज्वलन** *o.* **ज्वलंन**); *n.* das Brennen.

ज्वलनसप्रभ feuerartig, glänzend.

ज्वलन्त् brennend, leuchtend; *m.* Feuer.

ज्वलित (*s.* **ज्वल्**) *n.* das Leuchten, Lodern.

ज्वाल *m.*, **आ** *f.* Licht, Schein, Flamme.

ज्वालन *n.* das Entflammen.

ज्वालिन् flammend.

झ्

झंकार *m.* Geklirr, Gesumm, Getöse.

झंकारित *n. dass.*; (*adj.* —° durchtönt, durchsummt von*).

झंकारिन् klirrend, summend, tönend.

झंकृति *f.* = **झंकार**.

झञ्झा *f.* Gebrause (*bes. des Windes*).

झट्, *mit* **उद्** *p.p.* **उज्झटित** verwirrt.

झटिति sofort, sogleich, stracks.